

Sygn. akt XII Gz 205/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku XII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dariusz Janiszewski

Sędziowie: SSO Bożena Kachnowicz - Kokot

del. SSR Magdalena Kiedrowicz-Kopeć (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz Miastu S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 15 lutego 2013r., sygn. akt VI GC120/13 w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt XII Gz 205/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VI GC 120/13 Sąd Rejonowy w Słupsku zabezpieczył roszczenie pieniężne powódki poprzez obciążenie nieruchomości pozwanej – Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w P. – położonej w P., objętej księgą wieczystą KW nr (...), prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Puławach V Wydział Ksiąg Wieczystych hipoteką przymusową w kwocie 72.837,87 zł.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż powódka uprawdopodobniła swoje roszczenie, wynikające z umowy zawartej z pozwaną, przedkładając stosowne dokumenty, m.in. umowę w zakresie podwykonawstwa robót nr (...) wraz z aneksami oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 28.12.2012 r. na kwotę dochodzoną pozwem, której termin płatności upłynął 6.02.2013 r. Powódka posiada również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Powódka wykazała, iż Miasto S. wypowiedziało pozwaną umowę o roboty budowlane, co pozwala przypuszczać, iż z czasem pozwana może stać się niewypłacalna, co doprowadzi do uniemożliwienia lub co najmniej poważnego utrudnienia wykonania mogącego zapaść w sprawie orzeczenia. Fakt wypowiedzenia umowy wiąże się z pozbawieniem należności pieniężnych z danej umowy wynikających, niezbędnych do regulowania posiadanych zobowiązań. Zobowiązania pozwanej natomiast są wysokie.

Na powyższe postanowienie zażalenie wywiódł obowiązany, zaskarżając je w całości i zarzucił mu:

1. nieuzasadnione przyjęcie, iż uprawniony uprawdopodobnił roszczenie stanowiące podstawę żądanie pozwu, podczas gdy (...) Sp. z o.o. nie przedstawiła wraz z wnioskiem w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia dokumentów stanowiących usprawiedliwioną podstawę żądania zapłaty, w szczególności dowodu doręczenia faktury obowiązanemu i protokołu odbioru robót,

2. błędne przyjęcie przez Sąd Rejonowy, iż uprawniony wykazał interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia przejawiający się w usunięciu zagrożenia albo poważnego utrudnienia osiągnięcia celu postępowania w sprawie, podczas gdy treść dokumentów przedstawionych przez uprawnionego w żaden sposób nie wskazuje na aktualną sytuację finansową obowiązanego oraz pominięciu, iż powództwo skierowane jest przeciwko dwóm dłużnikom solidarnym.

Wskazując na powyższe zarzuty, obowiązana wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego postanowienia przez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia

ewentualnie

2. uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie wniosku do ponownego rozpoznania,

3. zasądzenie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska obowiązana podała, że w dokumentach złożonych przez uprawnionego brak jest dowodu, iż faktura VAT stanowiąca podstawę żądania zapłaty i wniosku o udzielenie zabezpieczenia została doręczona obowiązanemu. Uprawniony nie załączył także protokołu odbioru częściowego robót, składając jedynie protokół inspekcji. Okoliczności te powodują, iż nieuprawnione jest stwierdzenie Sądu Rejonowego, iż uprawniony uprawdopodobnił roszczenie pieniężne. Oczywistym jest, iż faktura VAT stanowiąca podstawę żądania zapłaty nie mogłaby zostać zaakceptowana przez obowiązanego z uwagi na brak załączenia do niej wymaganych przez postanowienia umowne dokumentów. Dodatkowo, uprawniony nie doręczył obowiązanemu faktury.

Odnośnie interesu prawnego, skarżąca wskazała, że uprawniony nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego na złą sytuację finansową pozwanej. Pominięty został przez Sąd Rejonowy również fakt, iż powód skierował swe roszczenie nie tylko przeciwko obowiązanemu, ale także przeciwko Gminie Miejskiej S.. A tym samym nie istnieje zagrożenie w przedmiocie niemożności lub poważnych utrudnień w wykonaniu zapadłego w sprawie orzeczenia z powództwa uprawnionego.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniosł o oddalenie zażalenia i pozostawienie Sądowi I instancji rozstrzygnięcia o zwrocie kosztów postępowania zażaleniowego na rzecz powoda według norm przepisanych.

W uzasadnieniu uprawniony wskazał, iż zażalenie pozwanej Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w P. nie znajduje uzasadnionych podstaw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne, w związku z czym nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Podstawami zabezpieczenia są zatem: 1) istnienie roszczenia podlegającego zabezpieczeniu; 2) interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Okoliczności te wymagają uprawdopodobnienia. Wskazać przy tym należy, że obie przesłanki muszą wystąpić łącznie.

W ocenie Sądu Okręgowego, uprawniony wykazał istnienie roszczenia przeciwko pozwanej spółce. Zważyć należy, że powód wraz z pozwem przedłożył umowę nr (...) z dnia 27 kwietnia 2012 r. łączącą strony niniejszego sporu oraz faktury VAT wraz z protokołami odbioru.

Zwrócić zaś należy uwagę, że powód na okoliczność wykonania robót za które domaga się wynagrodzenia przedłożył:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 października 2012 r., podpisaną przez przedstawicieli obu stron umowy (k. 137) wraz z protokołem odbioru (k. 138 – 139),

- fakturę VAT nr (...) z dnia 30 listopada 2012 r., podpisaną przez przedstawicieli obu stron umowy (k. 143) wraz z protokołem odbioru (k. 143 – 145),

- fakturę VAT nr (...) z dnia 28 grudnia 2012 r. (k. 151) na kwotę 65.717,87 zł. tj. na kwotę dochodzoną pozwem wraz z protokołem odbioru (k. 152 – 153). Protokół odbioru podpisał kierownik budowy – Ł. F., a więc ta sama osoba, która w imieniu pozwanego dokonała odbioru dwóch wymienionych w pierwszej kolejności faktur.

Tym samym, w ocenie Sądu Okręgowego, przedłożone przez powoda dowody w znacznym stopniu uprawdopodobniły istnienie roszczenia przeciwko pozwanej. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że uprawdopodobnienie, jest pojmowane jako środek zastępczy dowodu w ścisłym znaczeniu, niedający pewności, a wyłącznie prawdopodobieństwo twierdzenia o jakimś fakcie. Jest to środek zwolniony od formalizmu zwykłego postępowania dowodowego – ma na celu przyspieszenie postępowania w sprawie. Jak zauważa się przy tym w literaturze, uprawdopodobnienie z reguły nie może opierać się na samych twierdzeniach strony. Jednakże uprawdopodobnienie nie wymaga niepodważalnych dowodów istnienia roszczenia. Odnosząc powyższe ogólne uwagi do przedmiotowej sprawy, zauważyć trzeba, że strona powodowa przedłożyła szereg dokumentów potwierdzających obowiązywanie pomiędzy stronami ważnego stosunku prawnego. Złożone zaś dokumenty w dużym stopniu świadczą o tym, iż pozwana nie uiściła należnego wynagrodzenia. Sąd Okręgowy zwrócił też uwagę, że skarżąca nie zaprzeczyła wykonaniu przez powoda prac, za które ten domaga się w niniejszym pozwie wynagrodzenia. Powoływała się jedynie na brak zachowania formalnych przesłanek do żądania zapłaty.

Pozwana w żadnym stopniu nie podważyła prawdziwości przedmiotowych faktur VAT. Ograniczyła się jedynie do stwierdzenia, że faktury VAT nie zostały jej doręczone i nie zawierają protokołów odbioru. Jednakże jej twierdzenia o braku protokołu odbioru nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym znajdującym się w aktach niniejszej sprawy. Kwestia oceny wymagalności roszczenia, uzależnionego od daty doręczenia faktury Vat w sytuacji gdy, został skarżącej doręczony odpis pozwu wraz z załącznikami nie może również stanowić podstawy do oceny, iż roszczenie nie jest uprawdopodobnione. Tym bardziej, że w postępowaniu zabezpieczającym sąd bada jedynie przesłankę uprawdopodobnienia roszczenia, a nie jego niepodważalną słuszność. Okoliczności podane przez powoda, w konfrontacji ze stanowiskiem pozwanej, pozwalają zaś na ocenę, iż dochodzone roszczenie jest uprawdopodobnione.

Sąd Okręgowy nie podzielił również stanowiska pozwanej odnoszącego się do braku interesu prawnego do żądania udzielenia zabezpieczenia. Słusznie Sąd Rejonowy ustalił, że Miasto S. wypowiedziało pozwanej umowę o roboty budowlane. Powyższa sytuacja w sposób niewątpliwy ma wpływ na sytuację finansową skarżącego. Stosunek majątku Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w P. do jej zadłużenia wypada niekorzystnie dla skarżącej. Zważywszy zatem na znaczne zobowiązania pozwanej i brak terminowego regulowania zobowiązań – należało za Sądem Rejonowym dojść do wniosku, iż istnieje obawa, że brak zabezpieczenia może uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Analizując przesłankę istnienia interesu prawnego Sąd Okręgowy miał na uwadze, że w przypadku roszczeń o świadczenia pieniężne obawa co do egzekucyjnego wykonania przyszłego orzeczenia może płynąć przede wszystkim stąd, iż zagrożona jest wypłacalność obowiązanego, w szczególności gdy nie ma on dostatecznego majątku. Taka zaś obawa w ocenie Sądu Okręgowego została przez powoda uprawdopodobniona.

Przy czym bez znaczenia pozostaje okoliczność, iż pozwana jest jednym z dwóch pozwanych – dłużników solidarnych. W niniejszym postępowaniu wobec treści wniesionych przez pozwanego Miasto S. zarzutów, należało dojść do

wniosku, iż na tym etapie postępowania powód w wystarczającym stopniu nie uprawdopodobnił swojego roszczenia wobec Miasta S. opartego o treść art. 647¹§5 k.c. Biorąc zaś powyższe pod uwagę, okoliczność, iż sytuacja finansowa drugiego ze współpozwanym solidarnie daje gwarancję wykonania zapadłego w sprawie orzeczenia nie ma znaczenia dla oceny zasadności wniosku o zabezpieczenie powództwa wobec Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w P.. W tej sytuacji zarzuty pozwanej w tym zakresie, nie mogą stanowić podstawy do zmiany zaskarżonego postanowienia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne, Sąd Okręgowy uznał, iż zażalenie obowiązanej jest bezzasadne, i dlatego też na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, o czym orzekł w sentencji postanowienia.